

Junior Lovas Nemzet

V. évfolyam 10. szám. 2022. október

Az ifjúsági lovas magazin

A FJORD
Rejtvény
Lovaglás

Ló és zebra

KÉPREGÉNY

RAJZPÁLYÁZAT

JÁTÉKOK

SZÍNEZŐ

TARTALOM

Ha megtetszik valamelyik cikk,
kattints rá!

Ha vissza szeretnél jönni ide,
akkor kattints a házikóra!

Vagy nyomtasd ki! Színezz, vágj, játszd!

Csapjunk a
lovak közé! 3

Lovak és más
állatok 4

STRESSZ
ESETÉN 6

Rejtvény 9

Junior
a Facebook-on

Egészségház 10

LOVAGLÁS 11

Segítség, lovat
veszek! 13

Junior a
TikTokon

KVÍZ 15

Mesterségem
címere 16

Találós
kérdések 17

Varázslatos
lovak 18

Lóhajták 20

SZABADIDOMÍTÁS 23

Junior
az Instán

Junior
mese 25

Meseház 27

Támogass! 30

PASSZOLÓ 31

Színező 33

Képregény 34

Nyelvlecke 36

Játéksarok 37

Kreatív
kuckó 38

Rajzpályázat 39

IMPRESSZUM 41

Manapság is rengeteg lovas szólással, közmondással, kifejezéssel találkozik az ember. Ebben a rovatban VELETEK KÖZÖSEN gyűjtöttük össze ezeket!

Kinek nincsen lova, nem aggódik rajta.

Akinek nincs valamije, gondja sincs vele.

Komisz ló után szalad a csikó.

Az erősebb, erőszakosabb ember szab irányt a gyengébbeknek.

Könnyű ló után szekeret tolni.

Könnyű annak jótékonykodni, akinek bőven van mindene.

Közös lónak túros a háta. (túros = sebes, fekélyes)

Amit többen is használnak, az rendszerint hamar tönkremegy, mert a lelkiismeretlen emberek kevésbé vigyáznak rá, mint arra, ami csak az övék.

Lefagyott a lónak a szarva.

Nagyon nagy hideg van, illetve volt.

Lóhátról beszél.

Fölényesen viselkedik.

Lovas Nemzet, 2022. október
Keresd az újságárusoknál!

Lovas Nemzet
ABLAK A LOVAS VILÁGRA

Ejjh, hol van már az a Fehérló...

...Elmondhatatlan, hogy mennyire mély nyomot hagyott bennem. Az első években csapkodott néhányszor úgy a földhöz, hogy máig nem értem, hogy hogyan nem törtem össze sosem.. aztán egyszer csak „meglett” .. és akkortól volt nekem hat lábam. Egy ereje teljében lévő, sok csikót felnevelt, tapasztalt vezérkanca volt a szárnyam tíz évig. Furcsán bennem maradt az érzés, ahogyan az ő ereje a részem volt. Azt hiszem, csak nagyon megismertem, és el tudtam rabolni...

*Amióta nincs azóta a földön járok, gyalog.
Amíg volt, addig hat lábam volt, és szárnyaim.*

EGYSZER EGY ZEBRA MEGTRÉFÁLT MINKET

Hajnalban az jutott eszembe, hogy a Mesével kellene lelovagolnom a suli-
liba. Fel is keltem, a kocsikulcs helyett megkerestem a fokost (mert az
azért jó, ha kéznél van egy ilyen kiránduláson) és elindultunk hárman. A
Mese, a Szenes, meg én.

A Réka utánam szólt, hogy a Szenest ne vigyem, mert így nem lehet eny-
nyit menni vele. Mert a Szenes gyakorlatilag vak.

Villem.

Szűk aszfalt úton autók mellett, aztán árkon bokron át le Csácsba. Csácson
keresztülvágva jónéhány kutya kirohant ránk. Egyikük egy szép nagy,
komoly szuka elég komolyan gondolta, hogy mi nem előttük fogunk át-
utazni, de a Szenes előreugrott, belesúgott valamit a bős őrző fülébe és
már rendben is volt az átkelés. Utána Válicka-híd, parkerdőn keresztül
séta és vágta felváltva. A Szenes végig úgy, mintha látna, hatalmas erőt
hordoz. Felüljáró alatt parkerdőből ki, Berzsenyi utcai
vasúti átjárón át, be a sportcsarnok mögötti zöldbe.

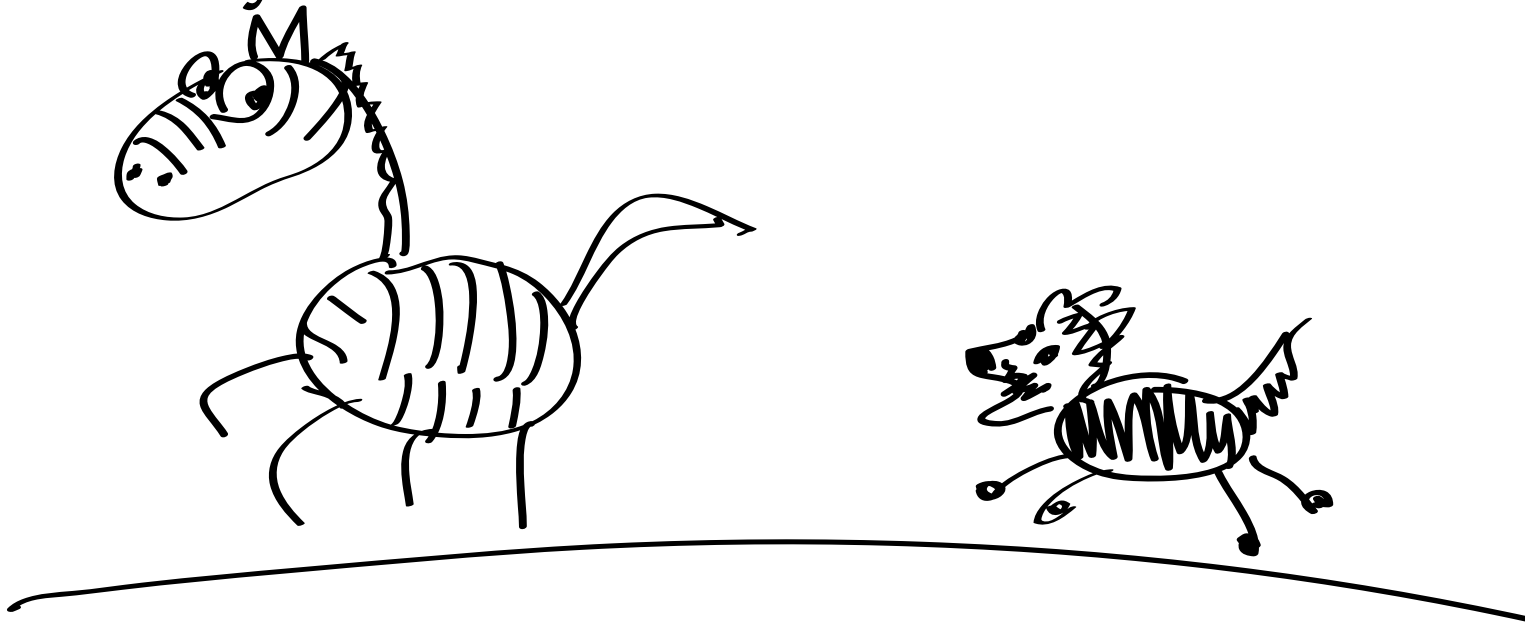
*Ott néhány lépés után elkerekedett a szemem, mert
akárhogy is néztem, egy zebra szúrt ki
minket messziről és indult el felénk elég
nagy lendülettel.*

Amikor lóval megyek be a városba, mindig van bennem egy olyan érzés, hogy csodálkozik aki meglát, mert annyira azért nem vagyunk oda való. Most viszont nekem nem ment sehogy a fejembe, hogy Zalaegerszeg közepén egy zebra rohan egyenesen felénk. Igen, egy zebra. Sokáig azonban nem volt időm ezen mészázni, mert a Mese véletlenül sem lónak azonosította a furcsán kifestett felénk zúzód idegen objektumot, tehát úgy döntött, hogy az egy ufó.

Ahhoz illően is fogadta.

Nyomott gyorsan három fekvőtámaszt, miközben kétszer megpördült. Ezen csini mutatvány közben én kilöttem a fokost az ufóra, de az lepattant a védőpajzsáról és még azt is láttam, hogy hármunk közül egyedül a Szenes áll biztosan a lábán. Meg kellett mentenem a Mesét és már magamat is az ufótámadástól, mert elég nagy zavart okozott a sorainkban. A két pördülés között kicsúszott belőlem, hogy „kapd el” és a Szenes mintha látna, nyílegyenes attakot intézett a csíkos ufó ellen. Olyan határozottat, hogy az némi táncolás után, nagyjából harminc méternyire visszavonult.

Visszahívtam a Szenest a zebráról és innen a pláza parkolón és a piac mögötti forgalmon már semmiség volt átmenni lóháton egy vak kutyával. Végignyomta velem a vasárnapot a suliban és este sötétben indultunk haza, ugyanazon az úton. Csendes este volt, többször leszálltam hazafelé menet és beszélgettem velük. A szerszám nélküli lóval és ezzel a csodálatos, vak kutyával.

Eddigi élete során többször elnyerte a Világ Legjobb Kutyája címet.

Tegnap újra megvédte azt.

*Lang Ferenc
Zalai Kutyasuli posztja alapján*

Kutya bajom!

AVAGY MIÉRT FÉLÜNK ŐSZINTÉN MEGNYÍLNI MÁSOK ELŐTT?

Sokszor, sokan hisszük, hogy mindig erősnek kell mutatkoznunk. Hisz tudjuk, a panaszkodás nem old meg semmit, és amúgy sem szeretnénk mások terhére lenni a gondjainkkal. Persze ismerjük azokat az embereket is, akik megállás nélkül panaszkodnak, és abból nyernek energiát, ha mások sajnálják őket, de azt gyanítom, olvasóink között nem ők vannak többségben.

A panaszkodás, és annak kimondása, beismerése között, hogy van, ami aktuálisan nehéz nekünk, igen nagy különbség van. Az utóbbiban erő és bátorság van, míg az előbbi nem szól másról, mint arról, hogy a panaszkodó áldozatnak érezhesse magát, mintegy feloldozást nyerve ezzel, amiért nem alakítja úgy az életét, hogy az jobb legyen.

És az sem mindegy, hogy az érzéseinket, gondolatainkat, nehézségeinket kéretlenül zúdítjuk-e rá valakire, vagy őszintén és szeretettel (és nem pusztán udvariaskodásból) kérdezte meg tőlünk valaki, hogy hogy vagyunk – valaki, akinek valóban fontosak vagyunk.

Egyáltalán el merjük hinni, hogy valóban fontosak vagyunk...?

...Hogy szerethetők maradunk akkor is, ha a kevésbé erős, esetleg szomorú vagy elcsüggedt arcunkat megmutatjuk?

Sebezhetőnek mutatkozni ijesztő.

Bárki bármikor visszaélhet őszinteségünkkel; ezzel olyan fájdalmat okozva, amit nem vagyunk képesek elviselni. Legalábbis ezt hittem (és sokszor meg is tapasztaltam) egészen addig, amíg egyszer meg nem ajándékozott az élet egy másféle megtapasztalással is. Őszinte elfogadást kaptam az egyik legrosszabb pillanatomban.

Egy olyan valakitől, aki igazán nem is ismert (akkor még), egyszerűen csak érezte, hogy a lelkem jó, a szívem a helyén, és hogy nem rázúdítani akarom a bánatomat, de segítségre van szükségem. Én pedig akkor először mertem hinni annak a belső hangnak, aki bennem azt mondta, most bátran megbízhatok. A segítség az volt, hogy ott és akkor igazán önmagam lehettem. Az érzéseimmel együtt. Nem ítélte el, nem mondta, hogy butaság, amit érzek, nem mondta, hogy az én hibám. Csak meghallgatott. Kíváncsi volt rám, és elfogadott olyannak, amilyen vagyok.

Évekbe, évtizedekbe telhet, mire elég bátorságot gyűjtünk ahhoz, hogy megnyíljunk. Hogy merjük vállalni önmagunkat (akkor is, ha tudjuk, hogy ez nem feltétlen arat majd osztatlan sikert, vagy, hogy mások ezáltal megismerhetik azt az oldalunkat is, amit mi magunk sem szeretünk, és legszívesebben elrejtene az egész világ előtt).

Miért érdemes mégis bátorságot gyűjteni? Tudva, hogy benne van a pakliban, hogy olyan valakinek nyílunk meg, aki aztán visszaél a bizalmunkkal?

Mert ezáltal – bármilyen hihetetlen - sebezhetlenné válsz. Nem azt mondom, hogy nem lesz olyan, ami fájdalmat okoz. Nem azt mondom, hogy innentől nem érzel majd csalódást.

De olyan erőt és tartást ad, ha az ember meri vállalni önmagát, ha meg meri mutatni azt is, amiről tudja, hogy nem tökéletes, ha mer tévedni, hibázni, emberi lenni. Ha le meri tenni az álarcát...

Ezt csak az tudja, aki már megtapasztalta. Ezt az erőt csak akkor fogod érezni, ha összegyűjtöd a bátorságodat, és megmutatod az igazi önmagadat a világnak. (Jó-jó... először elég csak egy-két embernek. ☺ A hatását már így is érezni fogod, és ez erőt ad a továbbiakhoz.)

És tudod mi a legklasszabb az egészben?

Hogy ha megbotlottál (és most itt ezalatt azt értem, hogy ha esetleg olyan valakiben bíztál meg, aki végül csalódást okozott), újra megpróbálhatod.

Az őszinteség őszinteséget teremt. Az erő, erőt vonz. A bátorság olyan embereket vonz a közeledbe, akik hozzád hasonlóan hibáznak olykor, de újra megpróbálják a céljaik, vágyaik elérését.

Mi a cél, ami miatt érdemes?

Az, hogy megtapasztald, és aztán te magad is elkezd elhinni, és aztán érezni is, hogy igazán értékes vagy. Hogy mások élete boldogabbá válik attól, hogy te a része vagy. Hogy senki nem várja el tőled azt, hogy mindig tökéletes legyél. Hogy lehetsz önmagad (minden furaságoddal együtt), és így lesznek igazán értékes barátok, emberek, kollégák körülötted (sőt, így lesznek csak igazán!). Olyanok, akikkel együtt lenni feltöltődés. Ők töltenek téged, te pedig őket. Ha baj van, őszintén kíváncsiak rád. Azért kérdezik, mi a baj, hogy megpróbáljanak számodra támasz, segítség lenni. Akár azzal, hogy melletted vannak és szeretnek akkor is, amikor épp te sem szereted saját magadat. Akár azzal, hogy tanácsot, kézzel fogható segítséget is adnak.

Tudod mi a garancia arra, hogy most nem történik meg újra ugyanaz, amittől félsz?

Hogy fájni fog? Hogy megbántanak? Hogy nem viszonzák azt, hogy őszinte vagy?

Az, hogy most tudatosan döntesz úgy, hogy bár benne van a pakliban, hogy nem elsőre sikerül, de a félelem helyett a boldogságot választod. A kapcsolódást. Önmagadat. Mert végre tudod (de az is jó, ha csak kezded végre elhinni), hogy megérdemled, hogy úgy szeressenek, amilyen vagy. Kócosan is, szomorúan is, elkeseredve is, bohóckodva is, akkor is, ha mindig leeszed magad ebéd közben, és akkor is, ha nem vagy mindig erős, nem vagy mindig tökéletes, és néha nem te vagy a támasz, hanem neked van szükséged támaszra.

Egyszerűen mást vonz...

Tudom... földtől elrugaszkodottnak hangzik, de az válik a valóságoddá, amit úgy képzelsz el magadban sokszor, hogy erős érzések is társulnak hozzá. Ha tehát azt látod, hogy összegyűjtöd a bátorságod, megpróbálsz, és rájössz, hogy nem csak hogy túlélheted, azt, hogy megmutatod igazi önmagad, de még felszabadító érzés is, sőt, még az is lehet, hogy ezzel másokat is erre inspirálsz... Nos, akkor ez lesz a valóságod.

Lehetséges. Még ha hihetetlennek tűnik is. És ha esélyt adsz ennek, egyre több olyan ember lesz körülötted, akikért hálás leszel. Élheted úgy az életed, hogy tudod, hogy van egy háló, ami ha zuhannál, megtart.

Mit gondolsz, megér egy próbát?

Szóllós Judit

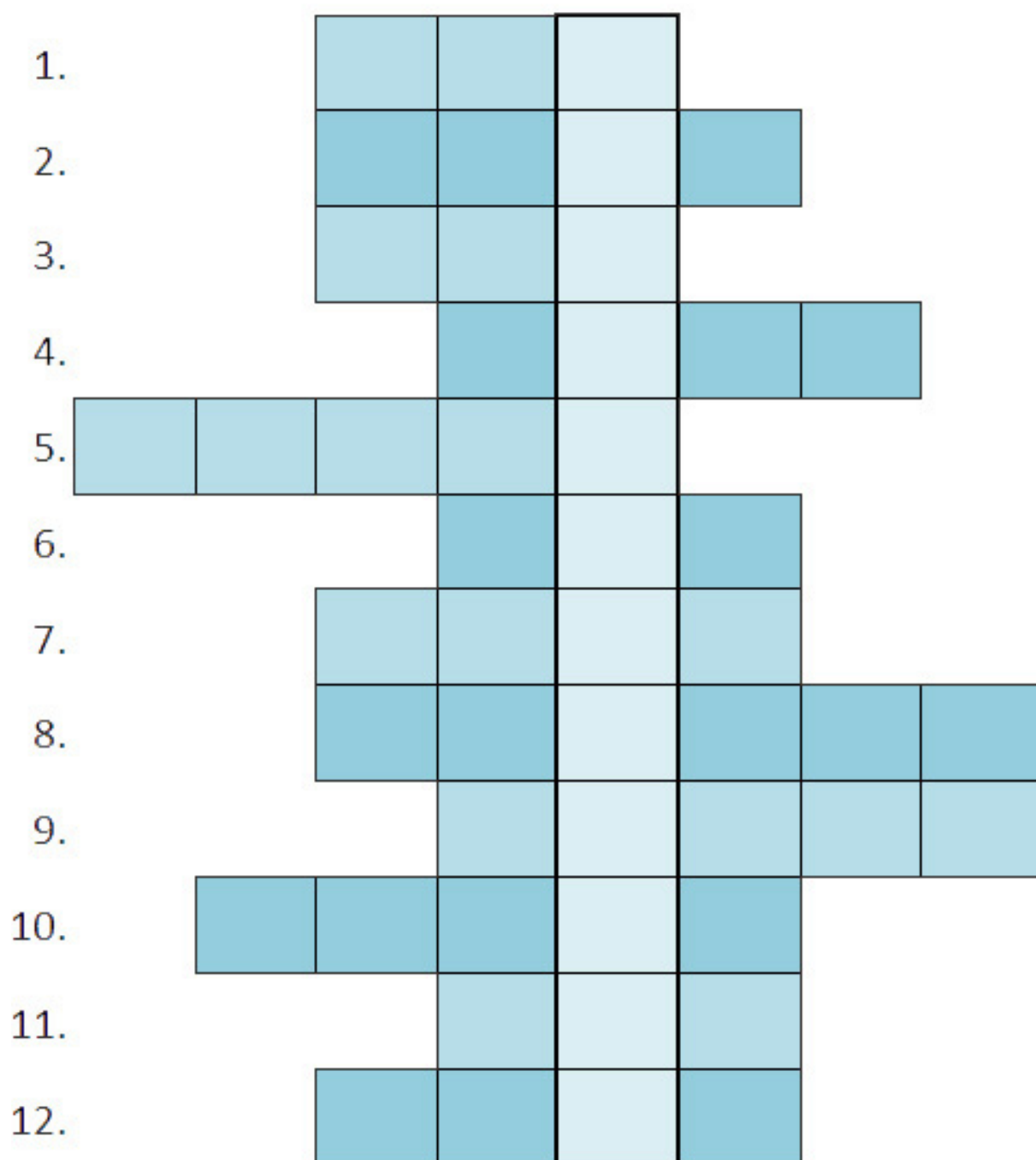
allatasszisztaltfoglalkozasok.hu

Fiaftok!
Hohka vaok, pfö-pfö.
Bocsánat.

Horka vagyok, szeretek enni,
állandóan tele van a szám. Ezért
sokszor nem érteni mit beszélek.
Mondják rejtvény, ha beszélek...
mondom is:

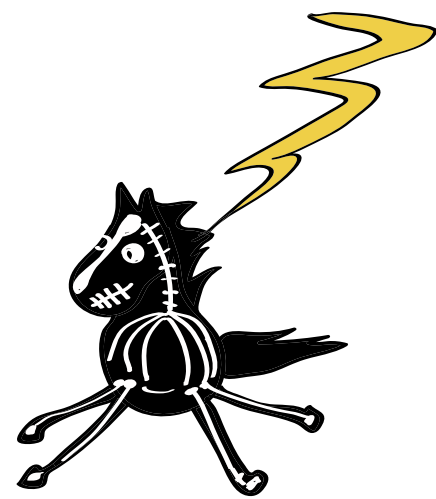
1. A kovács erre helyezi a ló lábát.
2. Látószerv.
3. Hím ló.
4. Átlós lábpárok lendülnek.
5. A ló egyik jól izmolt testrésze.
6. A ló köhögése
7. Patanyomfigura - váltással.
8. LóSport.
9. Fakerítéssel, villanypáasztorral elkerített terület.
10. A ló cipője.
11. A ló fenéke.
12. A ló körme.

Sokat vagy a lovad mellett. Már egy apró mozzanatát is észreveszed, ha az átlagostól eltér. Tudod-e pontosan mi történhetett a lóval? Ebben a rovatban felderítjük!

Áramütés, villámcsapás

Mitől?

Legelőkön, terepen lehet találkozni nagyfeszültségű vezetékekkel. Ezek ritkán le is szakadhatnak, és áramütés végezhetnek az állatokkal. A magas növésű fák alatt meghúzódó állatokat is veszély fenyegeti villámláskor. De az istállóban is megtörténhet a baj: elektromos meghibásodások okozhatnak áramütést.

Mi baja lesz a lónak?

Ha rövid ideig és pici áram okozta a bajt, akkor átvészeli a ló, ellenben, ahogy nő az idő és az áramerősség, úgy halálhoz is vezethet a baleset. Bőrégést láthatunk az állaton, de a későbbiekben ijedős lehet.

Hogyan segítsünk?

Ilyen esetben sajnos nem tudunk segíteni, az áramütötte lovat nagyon veszélyes megközelíteni – és a hatása amúgy is nagyon gyorsan fut le.

Megelőzés

Azért nyugodjunk meg, sok mindent tehetünk a baleset elkerüléséhez! Például a legelőkön villámhárítóval védekezhetünk, az istállóban pedig megfelelő elektromos berendezésekkel és szakszerű védelemmel. Ha megtörténik a baj, áramtalanítani kell az épületet. Ha esetleg a lovarda személyzete esett bajba, jobb, ha tudjátok merre lehet ezt megtenni!

Roflics Fanni

Forrás: Dr. Horváth Zoltán - Lóbetegségek

Sziasztok!

Gombóc vagyok, póniló. Szeretnélek benneteket kicsit elkalauzolni a lovaglás világában. Tartsatok velem!

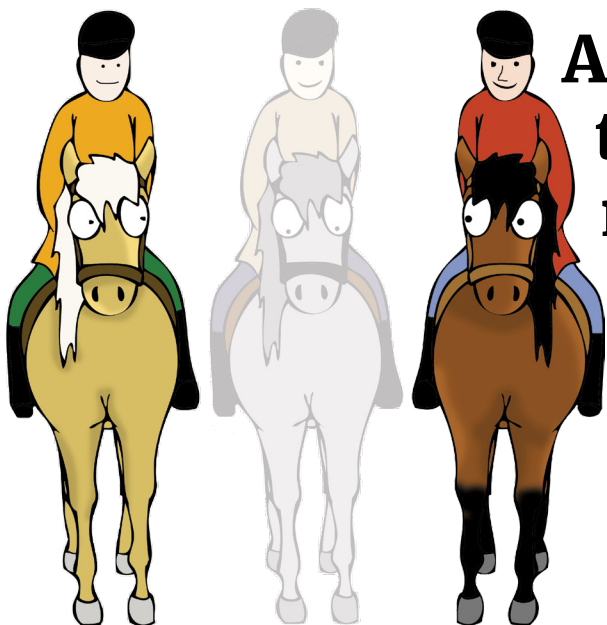
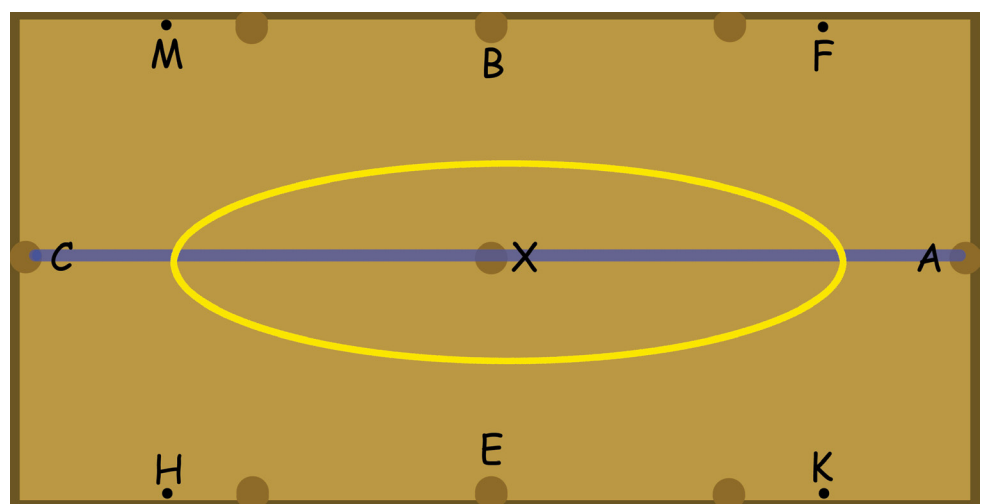
Mesélek neked egy kicsit a lovardai szabályokról. Tudod, ez amolyan lovas KRESZ. Ismerned és tudnod kell ezeket a szabályokat. Egy lovardában ugyan-

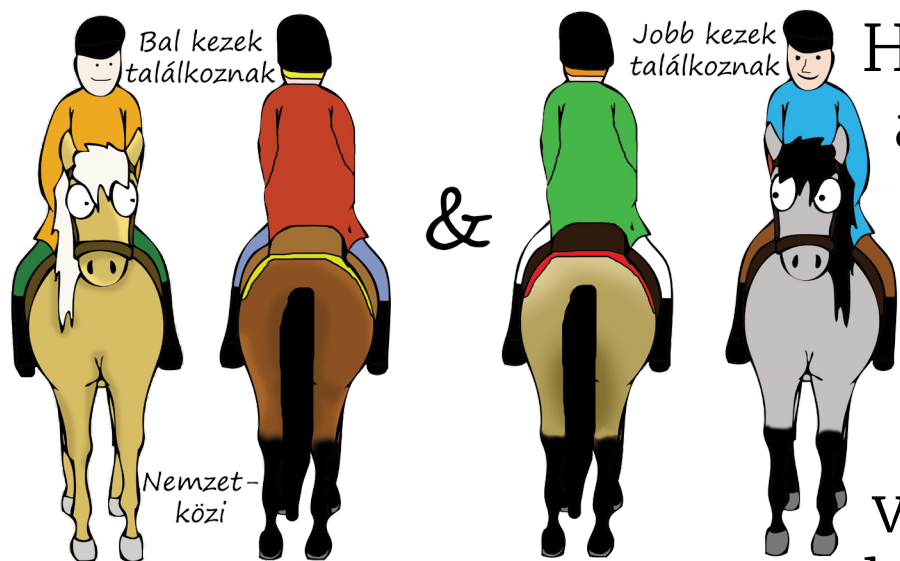
is egyszerre többen is lovagolhatnak – osztályban. Csoportos lovagláson kívül még mások, önálló lovasok is. Fontos, hogy mindenki jól érezze magát, tudjon figyelni a lovaglásra és a többi lovasra. Ezért lényeges, hogy ismerjük és alkalmazzuk a lovardai szabályokat.

Akár lóval, akár gyalogosan szeretnénk belépni a lovardába, helyet kell kérnünk, és olyankor is, amikor ki akarunk menni. A kérésünkre egy edző vagy az ajtóhoz közelebb lévő lovas válaszol: „Tessék bejönni!”

Így a többiek szabadon hagyják a bejáratot. A felüléshez és a leszálláshoz, valamint a heveder meghúzásához az egyik nagykör közepét vagy a lovarda középvonalát használjuk.

Az előttünk haladó lovastól biztonságos távolságot kell tartanunk. Ez egy lóhossznyi távolság. Ha egy másik lovas mellett szeretnénk elhaladni, akkora távolságot tartunk oldalról is, hogy akár még egy ló elférjen közöttünk.

Ha egy időben mind a két kézen azonos jármódban (például ügésben), azaz egymással szemben lovagolnak, akkor a nemzetközi szabály szerint a lovasoknak jobbra kell kitérniük. Tehát a lovasok bal keze találkozik. De sok helyen még a régi szabály érvényes, mely szerint jobb kézről találkoznak. Mindig az adott lovarda dönti el, hogy a jobb- vagy a balkéz szabály érvényes-e.

A lovardai alakzatokat úgy kell lovagolnunk, hogy az egész lovardában lovaglók (akik egyenesen lovagolnak) mindig el kell engedni. A feladatokat tehát a járástól (a fal melletti útvonaltól) kicsit beljebb kell lovagolnunk. A járásra (a fal mellé) csak akkor tudunk visszatérni, ha nincs előttünk más lovas. Így egymás kerülgetése és zavarása nélkül tudunk a feladatunkra figyelni.

A lépésben haladó lovasok mindig beljebb tartanak, hogy szabadon hagyják a járást az ügető és a vágtázó párosoknak. A járáson mindig a gyorsabb jármódú ló halad – az, aki vágtázik. Az ügető lovasnak beljebb kell tartania. De ha két vágtázó lovas szembetalálkozik, akkor a balkéz szabály érvényes. Viszont ha a vágtázó nagykört lovagol, akkor az egyenesen haladó lovasokat kell elengednie a járáson. Tehát a faltól beljebb tart, így nyugodtan és biztonságosan elhaladhatnak mellette.

Tombor Mónika - Roflics Fanni

**Milyen ez a gyakorlatban?
A könyvben mesélek róla!**

2950 Ft

Keresd a könyvet a webshopon!
pajta.gombocpaci.hu

Az utóbbi időszakban rengetegen kerestek meg, hogy segítsék lovat vásárolni. Akik felkerestek, mind-mind kezdő lovasok, laikusok voltak. A lóvásárlás pedig nem könnyű téma...

Bértartás vagy tartás otthon (6. rész)

Sokmindenről beszélünk már. A tartási körülményekről is, de arról konkrétan, hogy ki fog „vigyázni” a lovadra, nézzük meg most!

Bértartás

A bértartó helyet a szánk íze szerint tudjuk megválasztani. Például, a bértartó helynek megvan már a kialakított infrastruktúrája (épületek, utak stb.), adott a tartási mód és a legjobb, hogy szinte biztos, hogy lesz a lovadnak társa. Egy nagy baj van. Mi van, ha nincs a közelben olyan lovarda,

ahol az elképzeléseid szerint tartják a lovat? Akkor vagy békét kötsz az igényeiddel, vagy valóban otthon tartod a lovat.

Bértartásban azért sokszor tudnak többféle lehetőséget kínálni: boksos tartás vagy szabadon. Takarmányozás igény szerint (abrakot is adjanak a lónak, vagy csak szénát?). Sőt, akár le is mozgatják a lovat, ha valamiért nem jutna idő rá. Felkelnek hozzá éjjel is, ha kólikázik vagy bármi más baj van. Vesződnek azzal, hogy minőségi szénát szerezzenek be egy teljes évre. Megszervezik a körmölést és állatorvosi találkozót is. Ápolják, gondozzák a lovat és a megfelelő körülményeket biztosítják számára. Egyszóval rengeteget dolgoznak azért, hogy a lovad a legjobbat kapja.

De mi van akkor, ha valamiért nincs egyetértés a hely tulajdonosával?

Például: nem jó minőségű a takarmány, nem foglalkoznak eleget a lóval, nem vették észre a betegséget, nem evett a ló már napok óta és csak későn vették észre, lesántul, köhög, rossz szokásokat vesz fel „észrevétlenül”.

Elég sokszor találkoztam ezekkel a problémákkal lovas barátaim körében, és a vége általában az lett, hogy a lovacska otthon talált helyet magának. Rendben van. De otthon tartni a lovat?

Háznál tartott ló

Ilyen esetben szembe kell nézni jó sok és jó nagy akadállyal. Kezdjük ott, hogy van-e otthon elég nagy terület, ahhoz, hogy a ló mozgásterét biztosítani tudjuk. Ehhez nem elég a sokszor említett „nagy kertünk van otthon”. Olyan nagy kertet képzelj el, amihez nem állnál neki kapálni, vagy gazolni, de még csak végigsétálni is úgy, hogy veszel egy nagy levegőt! Ez a nagy terület legyen tele ehető növényekkel, mert ha mérgező növény kerül a „tányérra”, akkor jönnek a mégnagyobb gondok. A területet gondozni kell, és elkeríteni. Az elkerítés sokba kerül.

A szomszédoknak illik szólni, hogy lovacska érkezik és lehet, hogy ők nem lesznek olyan boldogok, mint te. Főleg, ha megtudják: egy ló nem ló, a lónak társ kell.

Így is rengeteg pénzbe került, de még nincs hova beállnia a patásnak az időjárás viszontagságai elől. Legalább egy erdőterület kell (ez a legtermészetesebb a lónak), de a legjobb, ha van egy három oldalról zárt beálló. Ezt bizony meg kell építeni. Ki kell alakítani a takarmányozó és itató rendszert.

De a legizgalmasabb részéhez csak most érek!

Szerezni kell takarmányt, almot. Találni kell egy jó kovácsot és állatorvosokat. Ugyanis, ha későn keresgélisz, akkor jószerivel nem fogsz találni, a baj meg már a nyakadon lesz.

És most jöjjön, aminek jönnie kell!

Háznál tartott lónál, valakinek mindig otthon kell lennie. Ha nincs segítő, akkor nem mehetsz hosszabb időre utazni, készenlétben kell állni, esőben, hidegben is vannak kötelességeink és „nincs” karácsony, nincs húsvét.

Otthon vagy bérbe?

Ezekkel a gondolatokkal talán könnyebb megtalálni a lovadnak a megfelelő „lakást”: otthon vagy a lovardában.

RF

Sziasztok!

Júnó vagyok, egy istennőről kaptam a nevem. Nagyon szeretek kérdezni, de nem mindig emlékszem a helyes válaszra.

Segítsetek nekem!

1. Melyik a kakukktojás?
- a) egyívű kígyóvonal
 - b) egyszerű kígyóvonal
 - c) kétívű kígyóvonal

2. Milyen színű a Haflingi ló?

- a) izabellafakó
- b) sárga
- c) barna

3. A ló magasságát tekintve...

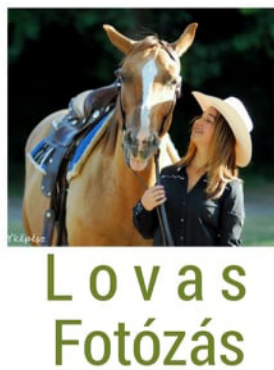
- a) póni, ló
- b) póni, kisló, ló
- c) ló

4. A törvények szerint mely felszerlés kötelező a lovasoknak bizonyos kor alatt?

- a) gerincvédő
- b) kesztyű
- c) kobak

5. Szabad-e az istálló folyósóján egyszerre két lovat vezetni?

- a) Soha, nagyon veszélyes.
- b) Ha a körülmények megengedik, akkor igen.
- c) Természetesen!

Lovas
Fotózás

0 6 7 0 / 4 2 0 5 5 9 8 * Manek Kata FÉNYképész

Bemutatjuk, hogy a kedves társunk, a ló, milyen szakmák kialakítására ösztönzött bennünket, embereket.

A belovagló

A belovagló a lovak tanításával, idomításával foglalkozik a kezdetektől egészen a profi versenyzésig.

Tanulmányok

Sajnos sokszor kell írunk nektek, hogy változnak az iskolai rendszerek, és ez a szakma is ilyen. Így mindig az aktuális iskolai lehetőségeket kutasd fel!

Mi kell ahhoz, hogy belovagló legyél?

Lehetőség szerint minél nagyobb gyakorlati (verseny) tapasztalattal és szakmai felkészültséggel kell rendelkezni. Tehát nem feltétlenül az iskola a legfontosabb. Alázat, szorgalom, az állat szeretete. Az sem árt, ha tehetséges vagy. Első lépés az elméleti és gyakorlati lovas tudás elmélyítése.

Mire számíts a mindennapokban?

Ló-ló-ló! A lovak edzésterve előre megtervezett, annak függvényében, hogy mennyi idős a ló, milyen szinten van és hova kell felkészíteni.

Hogyan tedd próbára magad?

Lovagolj sokat, tanulj sokat a lovakról! (Jó helyen jársz, ha olvasod a Juniort! ☺ - szerk.) Járj olyan lovardába, ahol meglesheted az ilyen edzéseket!

Papp Péterrel (Mórágyi Lovarda) beszélgettem.

RF

*Sziasztok, Herkules vagyok.
Mesélek nektek néhány viccet!*

- Az egyik gazda csodálkozva nézi a szomszédját, amikor az igyekszik felemelni a vállára a lovat.

- Mit csinál, Dezső bátyám? Miért emelgeti a magasba azt a lovat?

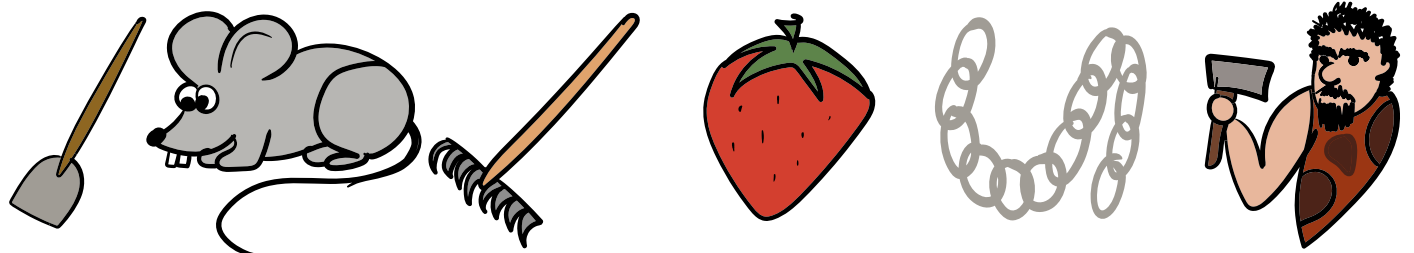
- Mert szeretnék tényleg komolyan lovat tartani...

Az országúton áll egy szekér, elébe fogva két ló. A szekérrúdra rászáll egy légy. A kocsis abban a pillanatban a lovak közé csap, és a szekér megindul. A légy büszkén néz körül:

- Na, csak rászálltam a rúdra, és a kocsi máris menni tud.

**Sziasztok!
Tonic vagyok.
Hoztam nektek rajzokat.
Ha összeolvassátok magatokban a
kezdőbetűket,
egy lovas szót fogtok kapni.
Ez most melyik?**

JOLLY JUMPER, A KÉPREGÉNYHŐS

Lucky Luke azt hiszem, olyan mesehős, akit a mostani gyerekeknek sem kell bemutatni, ám szüleik, sőt akár nagyszüleik is pontosan emlékeznek rá.

A vadnyugati cowboy, aki gyorsabban ló, mint az árnyéka, először 1946-ban debütált egy belga-francia képregénykiadónál. Hamar meghódította Európát. Ekkor még Talpraesett Tom, vagy Villám Vili névre magyarosították főhősünket – érdemes megkérdezni anyut-aput, vagy akár a nagyszülőket, meglehet, hogy ezekre az elnevezésekre még inkább emlékeznek. 2006. óta pedig felújított kiadásban, átkeresztelés nélkül kapható itthon a Lucky Luke sorozat.

Luke a vadnyugaton az igazság bajnoka. Legtöbbször a gonosz Dalton fivérek mesterkedéseit igyekeznek megakadályozni, és visszajuttatni őket a börtönbe, ahonnan folyton-folyvást megszöknek. Epizódszereplőként feltűnnek mellette olyan valóságos személyek is, mint Billy, a kölyök, vagy Jesse James, a történetek pedig sokszor történelmi eseményeken alapulnak, azokhoz kapcsolódnak - megjelenik a Pony Express, vagy éppen épül a transzkontinentális távíró.

Kalandozásai nem csupán a közönség mulattatására kitalált mesék, szimbolikus jelentéssel bírnak, melyek a mai napig aktuálisak. Emellett az akkori kor aktualitását is tükrözik, a XVII. század eleji spanyol társadalom satírái, a kor divatos lovagregényeinek paródiái ezek.

A történetekben akad jó adag humor és irónia is. Maguk a szereplők is kifigurázzák a kor népszerű filmes témáit; Luke stílusa, a szájából állandóan lógó cigaretta – majd később példamutatóan már csak szalmaszál – a western-

filmek kifigurázása, míg kutyája, aki a Rantanplan névre hallgat, és a világ legostobább kutyája „büszke” címet viseli, a klasszikus kutya-hős, Rin-Tin-Tin tökéletes ellentéte.

Lucky Luke-nak, mint minden rendes cowboy-nak, van egy hűséges hátasa is. Nem más ő, mint Jolly Jumper, aki a történet tanúsága alapján a világ legokosabb lova cím birtokosa. Nem csak okos, de nagyon ügyes is; tud sakkozni és kötél táncolni is, ha kell. A szürke, szőke sörényű, hátsóján két barna foltot viselő ló gyakorta kommentálja is a történéseket, méghozzá igen szarkasztikus stílusban. A kutyákat nem igazán szíveli, úgyhogy élcelődésének kedvelt célpontja a kevésbé eszes Rantanplan is.

A ló és a cowboy együtt nőttek fel, igazi nagy párost alkotnak. Jolly Jumper ugyan kevésbé kalandvágyó típus, mint gazdája, ám feltétlenül hűséges társa, aki követi őt mindenhová, kíséri és segíti összes útján, ezernyi kalandot megélve, minden feladatot közösen megoldva a történetek során.

A képregényeken túl Lucky Luke és Jolly Jumper természetesen a filmvásznat is meghódították az idő folyamán. A '80-as években megjelent rajzfilm után 1990-ben készült az első mozis adaptáció Terence Hill főszereplésével, melyet később egy tv-sorozat is követett. Ám az új évezred sem felejtette el a vadnyugati hős(öke)t, 2004-ben, majd utoljára 2009-ben vitték filmre a történeteket, utóbb Jean Dujardin-nal a címszerepben.

Bizonyosan nem ezek voltak az utolsó feldolgozások, jó néhány következő generáció is találkozhat majd Lucky Luke-kal, és patás bajtársával.

ME

*Különleges fine art és lovas portrék,
életre szóló emlékek gyermekedről*

Mephos

*Ne hagyd,
hogy elillanjanak
a legszebb időszakok!*

Infók és időpontok:
facebook.com/mepho.edinamraz
mepho.edinamraz@gmail.com

Fajtabemutató rovatunkban már megismerhettétek a magyar lovakat. Most lássunk világot!

A Fjord

Ki ne ismerné fel messziről, ezt a fakó színű és közepen csíkos sörényű kedves kis lófajtát?

A fajta kialakulása

A fajta Norvégiából származik, de Svédországban és Dániában is elkezdtek tenyészteni.

*Tudtad,
hogy a fjordokat állítólag még a vikingek is használták
hódításaik során hátaaslónak?*

Érdekesség, hogy 1850 körül próbálkoztak más fajokat is bevonni a tenyésztésbe, hogy növeljék a magasságát, de mivel ez kedvezőtlenül hatott a fjordokra, ezért felhagytak vele. 1864 óta fajtatisztán tenyésztik, mert nincs szükség a javítására.

A Fjord kislovat az Észak Európa területén élt Przewalski-féle lovak leszármazottjának tartják. Ennek köszönhető, hogy világosabb a szőrzete a szája körül, a lábak belső részén és a hasán. Emellett a szíjazott hát, esetleges vállkereszt, illetve a zebroid csíkozás a lábakon és a felálló sörény is mind a vadlovakhoz való genetikai közelséget bizonyítják.

*Tudtad, hogy a zebroid csík nem látszik az újszülött csikókon?
Csak az első vedlés után jelenik meg.*

Jellemzői

A fajta egyedi jellemzője, hogy az üstök közepe sötét színű a két széle pedig fakó. A sörény is ehhez hasonlóan középen sötét, két oldala pedig a ló szőrével megegyező színű. A fajtának 5 színváltozata van, amit ősi színeként kezelnek és fontosnak tartják a megőrzését a tenyésztés során.

Fotó: Ingvild Rydjord Hansen (www.nordgen.org)

1. Közönséges fakó (pejbe hajló fakó), a leggyakoribb színváltozat. A teste halvány sárgás-barna, ami a vajszíntől a barnáig bármilyen lehet. Az üstök és sörény közepétől át a hátszíjig és a fark közepéig fekete vagy sötétbarna színű.

2. Ezüsthakó (fehérbe hajló fakó). Ennél a színvariációnál kevesebb szín termelődik, emiatt az egész teste világos, sárgás-fehér. A középső szőrök fekete színűek. A sörényük és a farkuk pedig világosabb színű, mint a testük.

3. Zsemlyefakó (vörösbe hajló fakó). A teste halvány pirosas-sárgás. Ennél a színváltozatnál a hátszíj és a sörény, illetve fark közepe vörös vagy vöröses-barnás, de nem lehet fekete. A homlok és a pofa területe világos színű.

4. Rozsdás fakó (sárgába hajló fakó). Ez a legritkább színváltozat. A teste sárgás-fehér színű. A középső szőrök és a hátszíj a test színénél sötétebb sárga árnyalatú. A sörény és a fark lehet szinte teljesen fehér. A hátszíj bizonyos esetekben meg teljesen elhalványulhat.

5. Gerlefakó (szürkébe/kékbe hajó fakó). A teste világos ezüstszürke és sötét palaszín között változhat. A középső szőrök sötétek, de lehetnek feketék is. A kékbe hajló szürke fjordoknál a homlok és a pofa sötétebb, mint a többi testrésze.

Mivel nagyon különleges színük van ezért különösen oda kell figyelni a színek párosítására a tenyésztés során. Például a gerlés ezüsthakó lovak keresztezéséből 25%-ban világos színű és kék szemű csikók születhetnek. Hivatalosan ez a szín nem elfogadott a fjord lovaknál.

Marmagasság
bottal: 135-150 cm
szalaggal: 145-160 cm

A feje kicsi és arányos, az orrvonal egyenes. Nyaka ívelt, magasan illesztett. A mar nem kifejezett, hátba simuló. A háta egyenes, jól izmolt. Lábai szárazak, izmosak, a patája arányosan nagy. Az eredete miatt egyenetlen talajon is biztonságosan halad, vágója kiegyensúlyozott és kényelmes. Mozgása rugalmas, könnyed és energikus.

Jellemző rá a jóindulat, nyugodtság, tanulékonyosság. Mérsékelt igényű a takarmányozást tekintve és egyszerű a tartása. Emiatt nagyon szeretik hobbilóként, családi lóként tartani, akár gyerekek mellett is.

Lovaglás szempontjából hosszabb kihagyás, pihenés után sem problémásak a Fjordok. Hiszen eredetileg is csak igény szerint lovagolták vagy fogták be kocsiba, emellett a legelőn töltötte napjait. Remekül alkalmazkodott a szélsőséges, hűvös, északi természethez. Nem igényli az istállóban tartást. Nyugodt és kedves vérmérséklete miatt alkalmas lovasterápiára is.

Ha szeretnél egy kedves kis lovat, akinek egyszerű a tartása és nem veszi zokon, ha picit több pihenőnapot kap és utána is ugyanolyan jófejű marad, akkor a Fjordokat neked találták ki!

Forrás: www.ponieskislo.hu

Szakács Néri

A szabadidomítás mozgásanyaga A show-elemek

A show-elemek azok a gyakorlatok, melyek a természetes elemekre épülve egy kis „pluszt” tartalmaznak, akár a lovas, akár egy másik élőlény cselekvése/pozíciója által, amikben már a ló-lovas összhangja a feladatok nehézsége és összetettsége miatt tökéletesedik és egy nem-lovas közönségnek is látványos lehet a feladat.

Az előző cikkben szó esett a hozzászoktatáson (NEM érzéketlenítésen!) alapuló kutya-ló, ló-kecske-kutya közös munkáról. A show-elemek előtt bemutatásra kerül egy, sokszor „uncsi” feladat: a nyugodt állj feladat.

Az „állj” ugyanolyan kaliberű gyakorlat, mint egy mozgáshoz köthető feladat (pl. egy helyes vágta, féloldalazás stb.), csak épp az „állj”-nál pont maga a nem-mozgás a feladat.

A dobogózás lovassal és a lovas hátradőlésével megköveteli a lótól a nyugodt állj-t... És ez a lovas érdeke is, hisz a nem-nyugodt ló miatt lecsúszhat egy kiszolgáltatottabb pozíció során. A nyugodt állj-t a mindennapokban kell következetesen, igazságos munkákkal kiépítve kérni és gyakorolni. Ez a befektetett munka térül meg a látványosabb elemek közben.

Sokszor nagyobb hangsúlyt kapnak a mozgásra épülő elemek, pedig a nem-mozgás (lőhátról és földről kért nyugodt, változó időtartamú (!) állj, földről kért helyben maradás stb.) ugyanúgy feladat kell legyen. Sőt, életszerűen is megkönnyíti sok esetben az emberek dolgát, ha az adott ló tud nyugodtan állni. És így nagy eséllyel az ezt megalapozó alapidomítottági feladatokat is ismeri a ló. Az állj pedig megkedveltethető a lóval, ha feladatok közt jutalom-pihenőként vezetjük be. A fiatal lovat, csikót pedig külön kéne arra szoktatni, hogy tudjon NYUGODTAN, TÜRELMESEN állni és várni.

Ne feledjük, hogy az állj nem egyenlő a toporgással és az azonnali fejletéssel és legeléssel. A ló figyelme és „segítségre állása” nem kalandozhat el, attól, hogy épp megállt.

Az állj „minőségi elvárása” pedig földi munka esetén is ugyanolyan, mint lóháti megállítás esetén: a ló figyelmes marad, nyugodt, egyenes. A legfinomabb, a következő feladatot kérő jelre pedig azonnal reagál. A lábait egyformán terheli, és zárt az állás (lábpárok egymás mellett). Általában elmondható, hogy a jól végzett munka előrehaladtával, a ló-lovas összhang kialakulásával, az egyensúly, izmosodás javulásával akár, (egy edzésen belül is), a ló 'magától' felveszi, közelíti a zárt állást, azaz a mentális összeszedettség fizikailag is megnyilvánul(HAT). Tehát: az adott első, „földis” edzés legelső „kézifékes” eltolódó, elferdülő, „négy láb hat felé” megállítása az edzés végére testbeszédre/kisugárzásra kért, ütemes, zárt megállássá alakulhat. Feltéve, ha az első s utolsó megállítás közt eltelt időt hasznos feladatok kérésével és az összhang kiépítésére való törekvéssel töltöttük... És utóbbihoz jöhet jól, egy szakképzett és empatikus edző/külső segítő.

A másik lóról kért ágaskodásnál fontos, hogy az éppen nem-ágaskodó ló ne toporogjon, hanem nyugodtan várjon.

Az állj egy alapvető engedelmisségi gyakorlat.

Egy show-elemnek a nyugodt állj lehet az alapja (elő kell készülni a feladathoz, és a lónak „nyugton kell maradnia” addig), a feladat főrésze (pl. a dobogón nyugodtan meg kell álljon) vagy a befejező része (a lovasnak rendeznie kell a sorait a feladat után és ehhez a lónak stabilan meg kell állnia és várnia a következő jelet).

Milyen élethelyzetekben jön jól a nyugodt állj feladat és az, hogy a lótól kiskorától kérve van az „állni és nyugodtan várni” feladat?

pucolásakor

kikötésnél

állatorvosi vizsgálat közben

körmölésakor, patkolásakor

szerszámozásakor

felülésnél

egy fotózás alkalmával, ha 'beállított' képet szeretnénk

versenyen díjkiosztón

és még sorolhatnánk...

Tehát lássuk meg, hogy a mai rohanó világunkban pont egy nyugodt, nem-mozgáson alapuló feladat hordozhat magában későbbi, akár látványos tartalmat, nem is akármilyet!

Írta: Tászler Melinda

Facebook: [Szabadidomítás-Filozófia a lovaglásban](#)

Fotó: Mráz Edina

Mesekönyvet készítettünk kórházban gyógyuló beteg gyerekeknek, gyógyító lovas mesékkel, és sok-sok szeretettel!

Szívesen olvasnád ezeket a meséket?

Minden hónapban megosztunk veletek egy-egy mesét az elkészült könyvből.

A rajzokat Andorkó Ált Alexandra készítette.

Szóllós Judit

Pihe, a bátor póni

A Pitypang lovarda gyönyörű kis hely. A területet fák és mezők veszik körül, a közelben patak csordogál. Minden olyan békés és nyugodt. Néhány ló a legelőn legel, néhány pedig a pályán edz lovasával a hátán. Pihe az apró fehér póni érdeklődve lépked közelebb. A nagy lovak kecsesen ügetnek, vágatnak, lépéseik nagyok és hosszúak, nem úgy mint az övé. Ő pici és tömzsi. Nincs senki sem aki lovagolhatna rajta. A nagy lovak többsége piszkálta ezért őt, de voltak barátai, akik mindig megvigasztalták.

- Kis póni! Mire vagy te jó?!- kérdi a pályán lévő egyik hatalmas pej ló. Lábait magasra emelve üget el a kerítés mellett.

- Semmire!- nyihog oda egy másik ló.

- Hagyjátok abba!- kel barátja védelmére Áfonya, egy fekete ló, Pihe legjobb barátja.

- Hej! Valaki vigye innen ezt a pónit! Zavarja az edzést!- szól az egyik lovas, mire egy barna hajú kislány hamar mellé lép és Pihe kötőfékét megfogva óvatosan elvezeti a karámba.

Szomorú, mert a többiek nem értik meg őt. Hiába kicsi, a szíve nagy. Mivel nyár volt, a lovak a legelőn tértek aludni. Pihe, a póni Áfonya közelében alszik, ő sohasem piszkálta. A csillagok ragyognak az égen, a tücskök ciripelnek. De ekkor egy nesz zavarja meg az idilli hangulatot, és ez a nesz pedig egyre közeledik. A lovak fülüket a zaj felé fordítják, fejüket felemelik és szaglászni kezdenek. Valaki van ott a sötétben. Mégpedig egy farkas!

- Farkas!- kiáltják a lovak, mire Pihe elcsitítja őket. Ő jól tudja, hogy nem szabad a félelmet ki mutatni, mert a farkas ezt megérzi.

- Hallgassatok, sthhh!

- Mit parancsolgatsz!?- prüsszöl fel az egyik nagy pej ló.

- Lám, lám! Szegény lovacskák megijedtek??- kérdi nevetve az ordas farkas és a legelő karámja alatt hamar átbújik a lovakhoz.

- Nem ijedtünk meg!- ellenkezik a pej ló. Szemében félelem látszódik, pont mint a többi ló szemében is.

- De, de! Na kivel kezdjem? Kit ehettek meg először?- közeledik vicso-rogva a farkas. A lovak csak egymás mellé sorakoznak és hátrálnak.

- Senkit!- kiált fel Pihe és teljes erőből nekirohan oldalról a farkasnak, mire az oldalára esik és visszakiált.

- Kis pöttöm ló!

- Ne bántsd őket!- prüszköli a fehér póni és háttal állva a ragadozónak megrúgja őt.

- Segítség!- nyihogják a lovak, mire a lovardában fény gyúl és megjelenik a gazda.

- Mi bajotok van lovak!?! – sétál ingerülten a legelő felé. - Mi!?! Egy farkas!!- lepődik meg és felkapja a kerítésnek támasztott gereblyét. Pihe, a póni még mindig a farkassal harcol. Rúgja, harapja őt.

- Ne! Au! Na, ide se fogok visszajönni!!!- szalad el szinte visítva a farkas. A gazda csodálkozva néz. Egy apró póni elbánt egy ragadozóval. A többi ló szégyenkezve Pihe köré gyűl.

- Pihe! Ne haragudj, hogy piszkáltunk. Most már látjuk, hogy kicsi vagy, de nagyon bátor - kérnek bocsánatot a nagy lovak.

- Nem haragszom. A lényeg az, hogy beláttátok a hibátokat és, hogy a farkas senkit sem támadott meg - válaszolja a kis póni.

Attól a naptól kezdve nem piszkálták Pihét. Tudták, hogy ő a legbátrabb és legkedvesebb póni a lovardában. A nagy lovak pedig megtanulták, hogy ne ítéljenek meg senkit ránézésre, hanem először ismerjék meg.

Junácsi Laura 2021

Csillagpatkó

Hajnalcsillag már kora reggel óta várta a kovácsot, aki a lovak patkóját tartja rendben. Újra és újra kiment a kapuhoz, s fürkészte az utat, hogy mikor bukkan fel a patkolókovács autója. Türelmetlenségének oka az volt, hogy a férfi megígérte, elmeséli, miért hordanak a lovak patkót. A vadlovak ugyanis mezítláb járnak, nincs patkójuk.

- Vajon hogyan és mikor kerülhetett patkó a lovak lábára? – morfondírozott Hajnalcsillag.

Amikor végre megpillantotta a bekötőúton az autót, már futott is elé. Izgatottan szaladgált, nyerített.

- Jól van, Hajnalcsillag – veregette meg a kiscsikó nyakát a kovács. Rögön mesélek, csak előkészítem a szerszámokat.

Amikor minden készen állt a munkára, s elkezdődött a lovak patkolása, a kovács belekezdett a mesébe.

Hol volt, hol nem volt, messze, hol a föld összeér az éggel, élt egyszer egy kiscsikó. Édesanyja a Millaray nevet adta neki. Vidáman teltek a kis Millaray napjai a dúsfüvű legelőn. Mindene megvolt, ami csak kellett a boldogsághoz. Hatalmas tér a szaladgáláshoz, finom ételek, szerető család. A kiscsikó azonban úgy érezte, hogy valami hiányzik az életéből. Látta, hogy körülötte a többi lovacska boldogan éli a vadlovak mindennapjait, miközben ő állandó nyugtalanságot érzett. Egyszerűen nem találta a helyét. Gyakran gondolt arra, hogy egyszer majd valami rendkívüli tettet hajt végre. Teltek, múltak az évek, s a kiscsikóból délceg paripa lett. Minden szem rászégeződött, amikor vágatott a mezőn büszke tartással, lobogó sörénnyel. Mindemellett rendkívül okos, becsületes ló volt, aki megvédte társait a rájuk leselkedő veszedelmektől. Történt egyszer, hogy emberek vetődtek a környékre. Kirándultak a sziklákon, sátrakban laktak. Volt köztük egy kisgyerek is, aki nem félt semmitől. Bátran közelített a lovakhoz, bár szülei óvták tőlük, nehogy a hatalmas állatok véletlenül megsebesítsék a gyermeküket. Millaray kedvesnek találta a kislányt, s hagyta, hogy megsimogassa. Gyakran sétáltak együtt a naplementében. Barátok lettek.

Egyik éjszaka hatalmas vihar tört ki, messzire világítottak a villámok, szakadt az eső. Az emberek sátraikba húzódtak, csendben várták, hogy véget érjen az égzengés.

Az egyik sátorból azonban hirtelen hangos kiáltozás hallatszott.

Rajz: Andorkó Ált Alexandra

- Emily! Emily! Hová tűntél, kislányom!

Az emberek riadtan futkostak a pusztán, keresték az elveszett gyermeket.

Millaray először csak távolról figyelte az emberek riadalmát, ám amikor rájött, hogy a kis Emilyt keresik, s mennyire kétségbeesettek, elhatározta, hogy segít nekik megtalálni a kedves kisembert.

Ösztöneire hagyatkozva hamarosan meg is találta a kislányt, aki remegve lapult a szakadék melletti sziklahasadékban.

Millaray halkán odament hozzá, s megpróbálta rávenni, hogy kövesse őt. A kislány boldogon nyújtotta kezecskéit a ló felé, ám a mozdulat kibillentette egyensúlyából, s lecsúszott a szakadékba. Szerencsére meg tudott kapaszkodni, de ereje fogytán volt. Millaray kétségbeesetten ugrott utána. Nem is gondolta végig, mit tesz, csak segíteni akart a gyermeknek. A kiálló sziklafalra ugrott, elkapta Emily ruháját. Ekkor tudatosodott benne, hogy patái túl csúszósak ahhoz, hogy megkapaszkodjon a vizes köveken. Egyre lejjebb és lejjebb csúszott. Mivel foga között tartotta a kislányt, nem tudott segítségért sem kiáltani.

- Bárcsak olyan lábaim lennének, amivel megkapaszkodhatnék a sziklákön, s mindketten kijutnánk ebből a szakadékból – sóhajtott magában. Alighogy megfogalmazta magában a kívánságot, hatalmas dörgés rázta meg a földet, s apró fények villantak fel mindenütt.

- Mintha csillagok hullnának az égből – gondolta Millaray. Nem tudott azonban sokáig foglalkozni a fényekkel, mert a sziklapárkány, amin állt, leszakadt, s Millaray a kislánnyal együtt lezuhant a mélybe. Nem történt komoly bajuk, csak rengeteg horzsolást, sebet szereztek.

Millaray nem adta fel a küzdelmet. Újra és újra nekiveselkedett a sziklának. Az ötödik nekirugaszkodásnál érezte, hogy lábai kapaszkodót találtak, s ha lassan is, de elindult felfelé. Párkányról párkányra ugorva felért a szikla permére. Millaray feltette a hátára a kislányt, s elvitte olyan közel az emberekhez, ahonnan Emily már egyedül is odatalált a szüleihez. Millaray sárosan, csapzottan, de boldogan tért vissza a méneshez, ahol társai már vártak rá, s szeretettel vették körül.

- Hogy tudtál kijönni a szakadékból? – kérdezték tőle csodálkozva. Onnan még soha, senki nem tért vissza élve.

- Nem tudom – válaszolta Millaray. Kapaszkodtam a lábammal, s egyre feljebb kerültem.

- A lábaddal? – kérdezte az egyik ló, s megbűvölve nézett Millaray lábára.

- Igen – válaszolta Millaray, követte társa tekintetét.

Akkor vette észre, hogy a patáját körülveszi valami kemény dolog, ami segítette abban, hogy kijusson a szakadékból.

- Mintha csillagokból lenne a patád – suttogta egyik társa.

A lovak elbűvölve álltak körül Millarayt. Soha nem történt még ehhez fogható dolog egyikükkel sem. Nem tudták, hogyan kerülhettek csillagok Millaray patájára, de abban biztosak voltak, hogy bárhogyan is történt, segített abban, hogy társuk életben maradhasson.

- Nos – fordult Hajnalcsillaghoz a kovács – így történt. Millaray volt az első ló a földön, aki patkót hordott a lábán. Csillagpatkót.

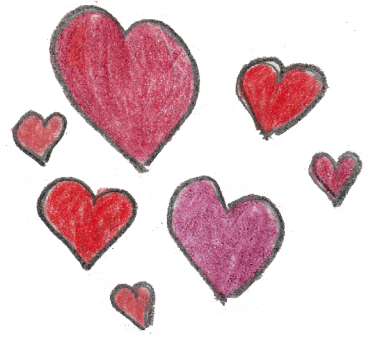
- Csillag – gondolta Hajnalcsillag. Az én nevemben is benne van a csillag. Lehet, hogy egyszer én is hőstettet fogok végrehajtani? Nagyon jó lenne, ha így történe ...nagyon jó lenne ...

Daimond

Ha tetszik a Junior Lovas Nemzet magazin...
Ha a Lovas Nemzet Plusz youtube csatornát is szereted...
Ha támogatnád a készítőket...

Itt megleheted!

Jelenleg az újság és a csatorna szerzői és munkatársai saját erőből, szabadidőből, anyagi támogatás nélkül dolgoznak, hogy egyre színvonalasabb, változatosabb magazint oszthassunk meg veletek.

A támogatásból szeretnénk finanszírozni az ajándékokat a rajz pályázathoz, nyereményjátékokhoz és szeretnénk szerzőinket is néha megajándékozni munkájukért cserébe.

Az egyesületünk

A **Nemzeti Lovaskör**, egyesület a lovas nemzetért szervezet többek között azon dolgozik, hogy országos szinten az ifjú lovasokat színvonalas oktatásban részesíthesse, lehetőleg ingyenes eléréssel. Így készül hónapról hónapra számotokra a Junior is. A sok-sok letöltéssel is támogattok, de lendületet ad nekünk az is, ha az alábbi számlaszámon is fogjátok a kezünket:

73200110-16078811-00000000

Közlemény: támogatás

A Patreon

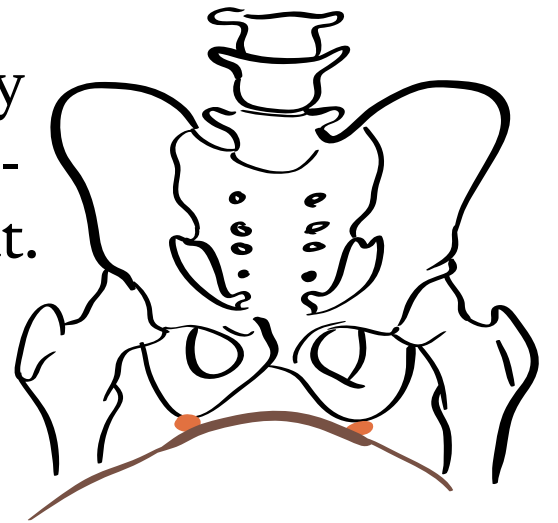
- ♥ A Patreon egy olyan felület, ahol bármilyen alkotónak a követői aktív részesei lehetnek a munkálatoknak azzal, hogy havi tagságukkal segítenek.
- ♥ A felület olyan lehetőséget biztosít a segítőknél, ami mások számára nem elérhető.
- ♥ A Patreon felületéből származó anyagi forrás adózott formában kerül az alkotók részére.
- ♥ A linken meg tudjátok nézni, milyen tagsági lehetőségeink vannak.

patreon.com/juniorlovasnemzet

A MEGFELELŐ KÁPASZÖG (I.)

A nyergek zöme vázzal ellátott. A váz lényege, hogy a lovas súlyát megfelelően eloszlassa és ne csak a lovas medencecsontjának méretében terhelje a lovat. Ezért a Hunique elkötelezett a nyeregvázhasználatában.

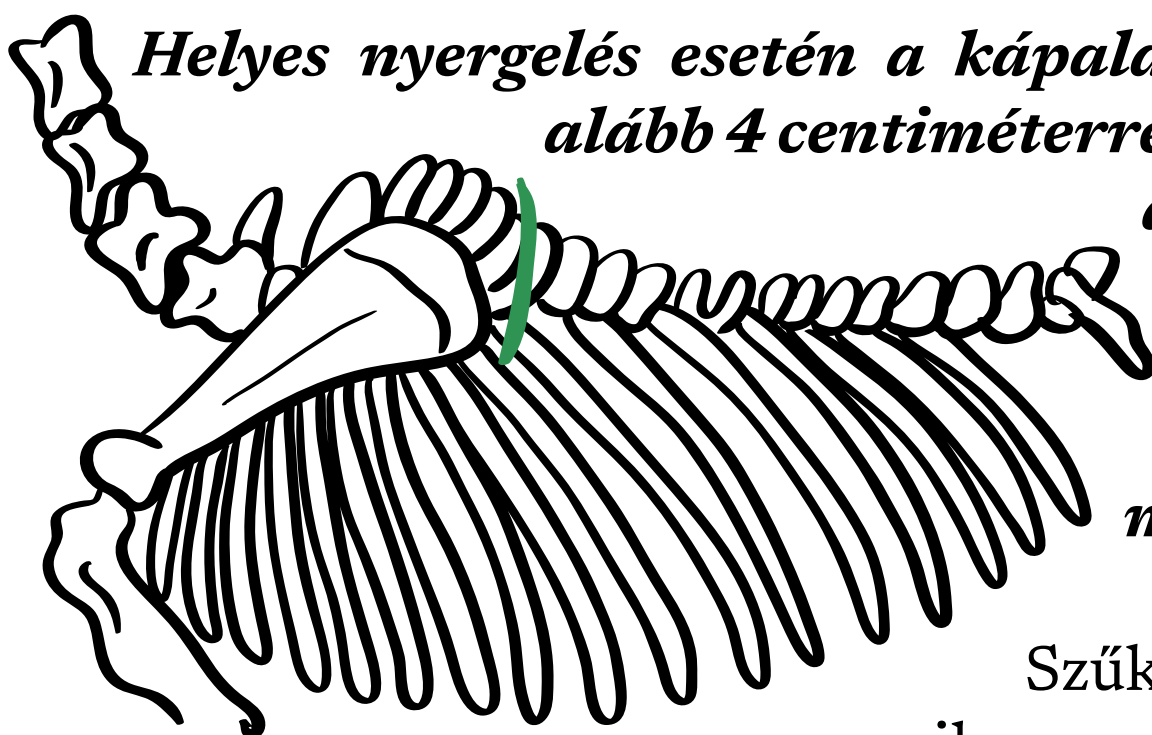

Nyeregváz nélküli nyergeket csak korlátozottan, max. 20-30 percig javasolunk használni a lovon, figyelembevéve a lovas súlyát.

A nyeregváznak elől, villaszerűen elágazó kápalábai vannak, amik a ló marja alatti részen segítik a nyereg lovon való támaszkodását. Jó esetben a kápalábak elől kamravassal bírnak.

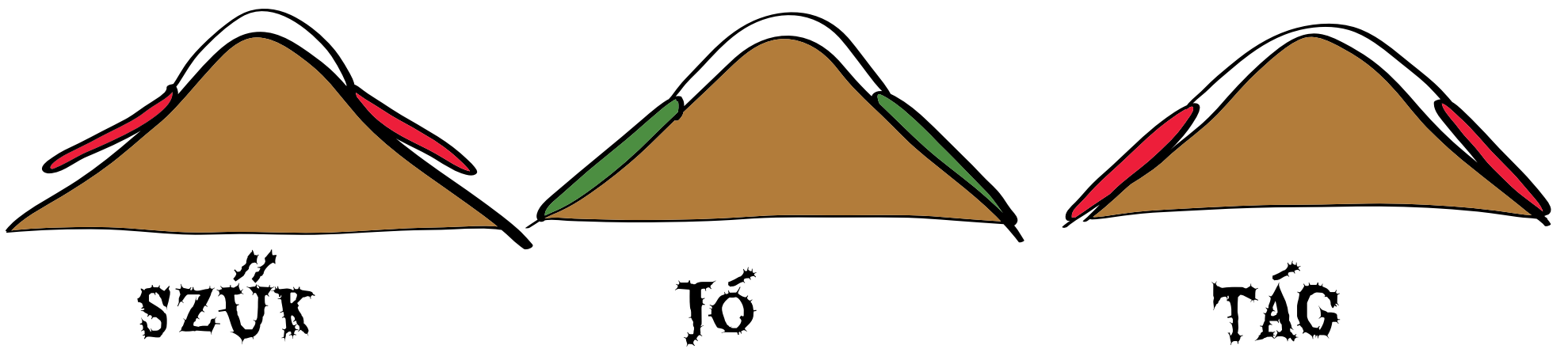
A kamravas, ami megtartja a vázat az igényelt formában.

A két kápaláb közötti szög, tehát a kamravas nyílásszöge azonos kell legyen a ló marjának a szögellésével.

Helyes nyergelés esetén a kápalábak a ló lapockájától legalább 4 centiméterre kell hátrébb legyenek, hogy a lapocka mozgását, a vállak szabadságát ne korlátozzák. Jól elhelyezett nyereg alatt a lapockák szabadon mozognak.

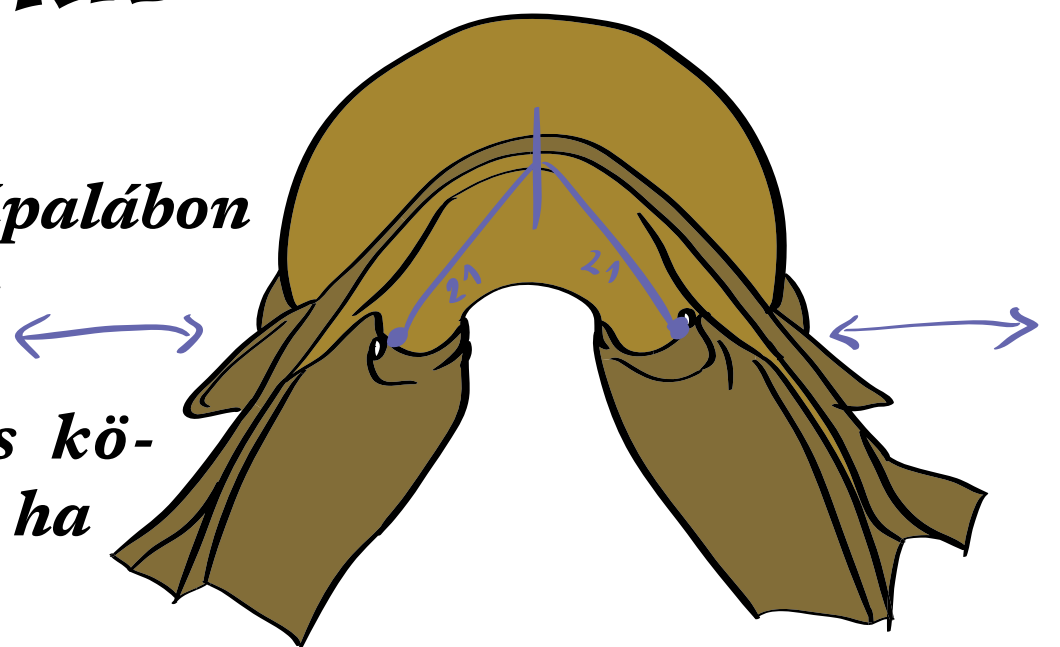
Szűk kápaszögű nyereg esetén a ló, amikor maga alá húzza a lábát akár bármely jármódban, a lapockavégek beleütköznek a kápalábakba. Ezt a ló az alkatánál kisebb mozgástománnyal próbálja kompenzálni, hogy a lapocka ne érje el a kápalábakat.

Tág kápaszög esetén a nyereg ráül a marra az első kápa közepén és jó eséllyel feltöri a mart. Törött első kápas nyereg is ezt az elsődleges jelet mutatja. Ennek megelőzésére érdemes időközönként ellenőrizni az első kápa merevségét.

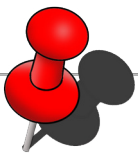
JÖHET EGY KIS MATEK?

Az első kápa közepétől a két kápalábon lemért körülbelül 21 centiméternél a párnákat megfogva a szárát egymástól eltávolítva és közelítve érezhető, vagy hallható, ha az első kápa törött.

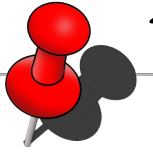
Sipos Péter, nyeregkészítővel beszélgettem

RF

Méretre készítjük nyergedet!

+36205460555

Összekeveredtek a betűk. Melyik szó lehetett?

T

R

K

N

Á

A

Nyomtasd ki ezt az oldalt és színezz!

FENYVES TANYA

ÍRTA ÉS RAJZOLTA: SZAKÁCS NÓRI

Húzd ki magad! A sarkadat nyomd lejjebb! Ne húzd a száját! De ne lötyögjön a szár... Tartsd feljebb a fejét!

Rendben...Oké... Bocsánat... Értem...Oké...

Hu ez vicces volt! Villám hogy megijedt attól a Mókustól! Kókusz meg majdnem megtámadta, mint egy csatakanca!

Hát igen, az én kis hercegnőm néha túlreagál dolgokat.

Azért szórén nem volt anyira „vicces” fenn maradni egy riadt pónin!

Hooooo nyugi Báró! Ti meg mit kerestek itt a mi földünk közelében?! Nem kellene még hozzátok egy csoport vezető?

Hát ti?! Szi-sziasztok!

Hello! Ööö bocsni nem tudtuk, hogy 3 képzett lovas mellé még kell plusz felügyelet.

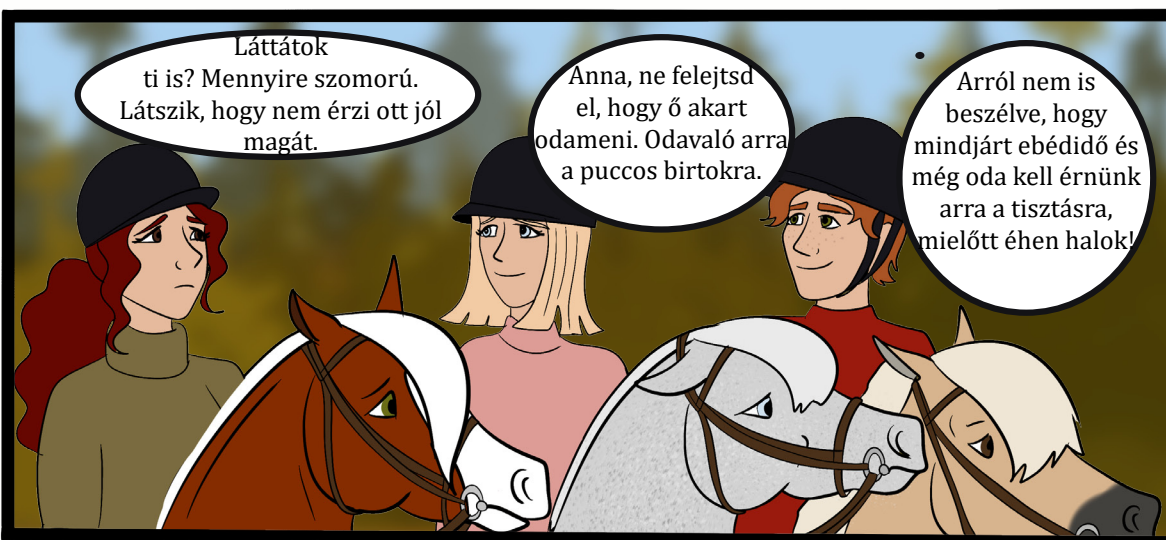
Képzett.. Aha.. Nos, mehetünk tovább, vagy még szeretnél cseverésni a régi „barátaiddal” arról a béna tanyáról?

Mmm...mehetünk. Persze. Menjünk tovább..

Lotti? Minden rendben? Azért jó volt látni...

Gyerünk, ne maradj le!!

Láttátok ti is? Mennyire szomorú. Látszik, hogy nem érzi ott jól magát.

Anna, ne felejtse el, hogy ő akart odamenni. Odavaló arra a puccos birtokra.

Arról nem is beszélve, hogy mindjárt ebédidő és még oda kell érniük arra a tisztásra, mielőtt éhen halok!

ÁRMIN! Szégyeld magad! A barátunk bajban van, te meg csak a hasadra tudsz gondolni?!

Én csak izé...azt akartam ööö..mondani, hogy bocsánat!! Persze segítsünk!

Ki kell szabadítanunk onnan! Ez az Alexander zsarnokian viselkedik velem! Ezt nem tűrhetjük!

És mégis hogyan tervezed?

Van egy ötletem! De ahhoz mindannyian kellünk! Sőt még egy kis extra segítséget is kell kérnünk a tanyán! Ki tart velem?

Vágjunk bele a mentsünk meg Lottit hadműveletbe!

Every end is a new beginning... or... now we say goodbye.

Hello Dear Readers! We come with a bit of sad news. The story of Anna and Wonder ends here. They take a different route. Be smart, read a lot and learn about horses! Bye, bye.

Jedes Ende ist ein neuer Anfang... oder... jetzt verabschieden wir uns.

Hallo liebe Leser! Wir kommen mit einer traurigen Nachricht. Die Geschichte von Anna und Wunder endet hier. Sie nehmen einen anderen Weg. Sei schlau, lies viel und lerne etwas über Pferde!

Tschüss.

A nyelvleckéket Czárth Zsófiának köszönhetőek.

AZONOSSÁG A KÉT KÉPEN

(VAN VALAMI, AMI MIND A KÉT KÉPEN OTT VAN. MI AZ?)

MOSOLY PÁRNA

Kellékek: kispárna, textil (pl.: régi nadrág), gombok, fonal, cérna, tű, olló

1. Mérd le a párnád hosszát és szélességét! Ennek megfelelően szabj az anyagodból!

2. A huzat egyik lapjának külső oldalára biggyessz gombokat, és fonallal mosolyt! Két kis gombot varrj fel egyszerű öltésekkel! Alatta rajzold meg ceruzával a mosolyvonalát! A fonallal varrd végig ezt a kontúrt szintén „egyet le, egyet fel” öltéssel. Így kissé „lyukas” marad a mosoly, ezért visszafelé is tedd meg ezt, éppen úgy, hogy most az üres helyek legyenek kitöltve, ezzel teljessé téve a mosolyt.

3. Egy másik színű ruhadarabbal, ablakot készítsünk. Ennek kisebbnek kell lennie, de elegendően nagy ahhoz, hogy a mosolyt eltakarjuk. Az ablak széleit célszerű bevarrni (tehát hajts rajta kettőt, és ezután varrd meg az oldalait), hogy az anyagot a foszlástól megmentsük. Az ablak egyik oldalát varrd fel a huzatra!

4. Készíts „kilincset” gombból! Ezzel be is tudod zárni az ablakot. Egy madzagot varrj az ablakhoz, majd egy gombot a huzatra.

5. A huzat lapjait illeszd össze, úgy, hogy azok egymással háttal legyenek. Ugyanis így a varrás kívül nem fog látszani - ki kell fordítanunk a munkálatok után. A lapok 3 szélét így varrd össze, jó erősen. A negyedik oldalon be tudod húzni a párnát, és akár gombokat is varrhatsz rá, így biztosan a helyén marad minden.

Roflics Fanni

Alkosd meg minden hónapban a youtube csatornánkon található videó alapján a rajzodat!

Ha az év során legalább 5 rajzot készítesz, részt veszel egy újabb zsűrizésen!

Fontos tudnivalók:

* Mindig az adott hónap videója alapján dolgozz!

Az októberi videó:

<https://youtu.be/Hba6rKh1Qcg>

- * Tisztán látható, éles rajzokat fogadunk el, mely fájlnek méretei minimum 1 MB (egy megabájt).
- * Kizárólag a kiírásnak megfelelő pályázatok kerülnek bírálatra, az ettől eltérőek nem vesznek részt a játékban.
- * A játékban korosztálytól függetlenül pályázhatsz.
- * Pályázatod fájlneve: saját_neved_korod, pl: Pejko Fruzsina pályázata, aki 16 éves: pejkó_fruzsina_16.jpg
- * Egy hónapban maximum egy pályázattal indulhatsz.
- * Az alkotásodat felhasználhatjuk illusztrációként az újságban, honlapon és a facebook oldalon is.
- * A nyerteseket e-mail-ben értesítjük.
- * Cím: lovasnemzetplusz@gmail.com

A legügyesebb rajzokat díjazzuk!

Tárgyi jutalmat kapnak azok az alkotók, akiket a zsűri kiválaszt.

*Kara-Hajagos Kitti (10)
A szeptemberi nyertes*

Beküldött rajzok válogatása

Bolla Dorina Jada (16)

Tóth Orsolya (15)

Császár Emanuella (10)

Gaszlonyi Gréta (11)

Kiss Beáta (13)

Címlapon: Szakács Nóri rajza

Játék megfejtések:

Rejtvény: a nyereg része.

Kvíz: a, b, b, c, b

Szójáték: legelő

Játéksarok: fűcsomó

ISSN 2061-4276 (nyomtatott)

Főszerkesztő: Roflics Fanni

Szerzők: Andorkó Alt Alexandra, Bozó Zsuzsanna (Diamond), Csikós Boglárka, Czárth Csenge Zsófia, Mráz Edina, Müller Roxána, Sárvári Evelin, Szakács Nóri, Szöllős Judit, Tászler Melinda, Tombor Mónika

Főmunkatárs: Király Éva, Herke Dávid

Vizuális segítőnk: Pixabay.com

Kiadó: Nemzeti Lovaskör, egyesület a lovas nemzetért

Kiadó székhelye: 8915 Nemesrádó, Petőfi köz 5.

Kiadásért felelős személy: Roflics Fanni

Megjelenik: havonta, ingyenes, letölthető pdf formátumban

Elérhetőségek

Honlap: juniorlovasnemzet.hu

E-mail: lovasnemzetplusz@gmail.com

Facebook: [Junior Lovas Nemzet](https://www.facebook.com/JuniorLovasNemzet)

Instagram: [juniorlovasnemzet](https://www.instagram.com/juniorlovasnemzet)

Telefon: 20/449-86-96

Junior Lovas Nemzet